

εγκόσμια

εγκόσμια, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του επιθ. εγκόσμιος], όσα υπάρχουν σε αυτόν τον κόσμο που ζούμε, η επίγεια ζωή: «αποτραβήχτηκε στην ερημιά, γιατί μετά το θάνατο της γυναίκας του δεν τον συγκινούσαν πια τα εγκόσμια».

- *απαρνιέμαι τα εγκόσμια*, ακολουθώ το μοναστικό βίο, γίνομαι μοναχός, καλογερεύω: «απελπισμένος απ' τη συμπεριφορά των ανθρώπων απαρνήθηκε τα εγκόσμια και βάλθηκε να σώσει την ψυχή του».

- *εγκαταλείπω τα εγκόσμια*, βλ. φρ. *απαρνιέμαι τα εγκόσμια*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας